

θάλλωσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ! Πόσον εὐτυχεῖς θὰ ᾔμεθα ! Θὰ εἰργαζόμεθα ! Δὲν θὰ ἐλεσχηνεύομεν ἄεργοι καὶ ρυπαροὶ ἐν ταῖς λέσχαῖς καὶ τοῖς καφενεῖοις, ἐν ρύμαις καὶ ἀγυαῖς, κατασκευάζοντες μωροὺς νομοθέτας καὶ μωροτέρας νομοθεσίας. Δὲν θὰ ἐσυμβιβάζομεθα πιστεύοντες ὅτι οἱ περὶ ἡμᾶς λαοὶ εἶνε ἡλίθιοι, ἐνῶ μόνοι ἡμεῖς εἴμεθα ὁ περιούσιος λαός. "Αν ἦτο δυνατόν νὰ εἰσακουσθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἄλλοτε ὁ ἄρχων τῶν Λυδῶν φωνήσας Σόλων ! Σόλων ! καὶ σωθείς, θὰ ἐφωνούσαμεν καὶ ἡμεῖς στεντορεῖα τῇ φωνῇ :

— ὦ Πούλμαν Πούλμαν ! ἐλθέ καὶ ἡμῖν ἀρωγὸς καὶ λυτρωτὴς καὶ λύτρωσε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐνδοξῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπὸ τὴν ρωμαίϊκὴ φαγέδαιναν καὶ τὴν ρωμαίϊκὴ ψώρα, αἵτινες μᾶς κατατρώγουν καὶ ἥπαρ καὶ διάνοιαν καὶ καρδίαν.

Φ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΗΣ

ΚΑΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

— Εἶδες, καυμένη, τί ὥραϊα καὶ δροσερὰ χρώματα ποῦ εἶχε χθὲς εἰς τὸν χορὸν ἡ Ἑλένη ; Τὰ μάγουλά της ἐνόμιζες πῶς ἦσαν τριαντάφυλλα.

— ὦ ! ναι ! τ' ἀγοράζει ἀπὸ τὸ κατάστημα τῆς Λιζιέ !